

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۱۱/۰۲/۲۷

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۰۲)

انفجار در خوست:

روز جمعه ۱۸ فبروری انفجار مهیبی شهر خوست را لرزاند. یک موتر پر از مواد انفجاری که به سوی پوستانه تلاشی در مرکز شهر خوست در حرکت بود و پولیس بر آن مشکوک شده خواست تا موتر را متوقف سازد، اما موتر به سرعت حرکتش افزود و پولیس به سوی آن آتش گشود که انفجار بسیار مهیبی به وقوع پیوست. در این انفجار به شمول دو پولیس یازده نفر کشته و بیش از ۳۰ تن دیگر که شامل زنان و کودکان اند، زخمی شده و مردم را سخت هراسان ساخت. ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان به رسانه ها گفته است که در این انفجار تعداد زیاد نیرو های دولتی را به قتل رسانده اند. خوست در جنوب افغانستان یکی از ولایاتی است که متصل به وزیرستان پاکستان است و یکی از راه های مهم عبور و مرور طالبان به دو طرف سرحد با پاکستان می باشد و همیشه مورد حملات انتحاری و انفجاری طالبان قرار می گیرد.

حمله بر کابل سیتی سنتر:

به تاریخ ۱۷ فبروری یک انتحار کننده که مسلح به کلاشینکوف و واسکت انتحاری بود خود را به دروازه کابل سیتی سنتر نزدیک ساخت و بعد از آن که به سوی گارد های این مرکز دوید، گارد های مسلح بر او آتش کشودند و با زخمی شدن از ناحیه پا خود را منفجر نمود که در اثر آن یک گارد مرد و یک زن به قتل رسیدند و سه تن دیگر شدیداً زخمی شدند. با اینکه از چند هفته به این سو طالبان با عملیات انتحاری مراکز فروش و فروشگاه ها را مورد حمله قرار می دهند و چند روز قبلتر فروشگاه زنجیره ای فاینست را مورد حمله قرار دادند ، اینک دومین حمله آنان بر فروشگاه های بزرگ در کابل به سر می رسد. در فروشگاه بزرگ کابل سیتی سنتر اکثر هندی ها کار می کنند و فکر می شود که هدف انتحار کننده، ضربه زدن به هندیها بوده است که در اثر درگیری با گارد های فروشگاه نتوانست به محل اصلی حمله و انتحار برسد. این چندین بار است که طالبان کوشش می کنند تا محل کار

هندی ها در افغانستان را مورد حمله قرار دهند. بگذریم از اینکه طالبان دو بار سفارت هند را مورد حمله قرار دادند و بر سرک زرنج - دلارام حداقل ۱۲ انجنیر هندی را کشتند.

پایگاه های دایمی امریکا در افغانستان:

از چند روز به اینسو یکبار دیگر مسأله پایگاه های دایمی اشغالگران در افغانستان مطرح شده و کرزی می خواهد تا به اصطلاح رسمیت آن را بر پارلمان جدید بقبولاند، در حالیکه اکثر اعضای این پارلمان جاسوسان سیا اند پس هیچ مشکل در امضای سند این پایگاه ها ندارند که اگر چنین امضائی صورت نگیرد باز هم آنها قادر به بیرون راندن امریکا و ناتو از افغانستان شده نمی توانند. جنرال دیوید پترئوس فرمانده عمومی نیرو های ناتو و امریکا در افغانستان گفته است که تصمیم دارد تا کاخ سفید را قناعت بدهد که از افغانستان بیرون نشود!! این بیان پترئوس که نفس مزدوران امریکائی را تا حدی راحت ساخته ، فکر می کند می تواند مردم افغانستان را بازی بدهد. چون مردم افغانستان این را می دانند که نیرو های امریکا و ناتو هرگز خاک افغانستان را ترک نخواهد کرد. در این حال سخنگوی وزارت خارجه فدراتیو روسیه اظهار تشویش کرده است که امریکا میخواهد برای سالهای متمادی در افغانستان باقی بماند و گفته است که استقرار چنین پایگاه هایی از سوی امریکا در افغانستان به ضرر صلح در افغانستان است. اما سخنگوی منشی ناتو سه روز قبل اظهار داشته که ناتو هرگز قصد بیرون آمدن از خاک افغانستان را ندارد. وقتی ناتو همچو ادعائی بکند، معلوم است که حضور امریکائی ها تا چند سال دیگر در افغانستان دیده خواهند شد.

وزیر دفاع امریکا گفته است که دولت امریکا این توان را ندارد تا در دراز مدت خرج و مصرف نیروهای اردوی دولتی افغانستان را بپردازد و به این خاطر باید اردوی افغانستان راه های جهت ادامه حیاتش پیدا کند. اما بسیاری به این باور اند که بخش اعظمی از پول های کمک شده دوباره پس به جیب افراد و کمپنی های تجاری خارجی می افتد و خارجی ها می گویند که افغانستان بیشترین معادن دنیا را در اختیار دارد. با اینکه از ظرفیت و ارزش چند معدن یاد شده، اخیراً در ولسوالی خانشین امریکائی ها به ۱۷ نوع منرال کم یاب دست یافته که این همه ۹۰ میلیارد دالر ارزش دارد. به این خاطر بسیاری از کشور ها و خلیقهای جهان باور ندارند که امریکائی ها و ناتو از افغانستان بیرون شوند و این همه ثروت و سرمایه را به جای خود باقی بگذارند.

در این میان اسماعیل خان جنگسالار پیشین هرات و وزیر انرژی و آب فعلی افغانستان در جلسه ای در هرات گفته است که امریکائی ها می خواهند در افغانستان پایگاه بسازند و وزیر دفاع افغانستان نیز چنین ضرورتی را دیده و بی آنکه خجالتی بکشد و شرم کند از اینکه نمی تواند سرحدات و ناموس افغانستان را حفظ کند خود را به امریکائی ها تکیه می کند و این برای نیرو های نظامی افغانستان و وزیر دفاع آن خجالت آور است. با اینکه بعضی ها علیه سخنان اسماعیل خان صحبت کرده، اما بعضی گفته اند که رحیم وردک وزیر دفاع افغانستان به این خاطر باید محاکمه گردد، اما خود امریکائی ها به دنبال فرصت مناسب اند تا این حضور را رسمی و دایمی بسازند.

در این حال امیر البحر اریک تی اولسون فرمانده عمومی نیرو های ویژه امریکائی گفته است که بعد از دهسال نیرو های ویژه امریکائی به فرسودگی کشانده شده است. این درحالیست که نیرو های ویژه امریکائی جمعاً به ۶۰ هزار تن می رسد، در شرایط کنونی در افغانستان ۶۵۰۰ نفر و در عراق ۳۵۰۰ تن از این نیرو ها حضور دارند. وی می گوید که با وجود اینکه صد هزار نیروی امریکائی از خاک عراق بیرون شده و فقط ۲۷ هزار نیروی

امریکائی در خاک آن کشور وجود دارد، فقط ۵۰۰ نفر از نیرو های ویژه خاک عراق را ترک کرده اند و در آینده نزدیک نمی توان حدس زد که از این نیرو ها چیزی در عراق کاسته شود.

ولسوال دلارام به جرم قاچاق مواد مخدر دستگیر شد

دلارام یکی از چهار راهی های مهم انتقال مواد مخدر در غرب کشور می باشد. دلارام که ولسوالی مربوط به ولایت نیمروز است و بر شاهراه عمومی قندهار- هرات قرار دارد، یکی از مناطق مهم رفت و آمد قاچاقچیان به حساب می آید و ولسوالی های تریاک زای واشیر، گلستان، گرشک، بکوا و خاشرود را در یک نقطه وصل می سازد. با اینکه در دلارام بیس قوی اردوی دولت پوشالی و نیرو های امریکائی استقرار دارند، اما همیشه نا آرام بوده و قاچاقچیان تلاش می کنند تا به هر طریقی این منطقه را ناامن نگهدارند. طالبان در اطراف این ولسوالی گشت و گذار داشته و در چند قدمی آن در منطقه منار همیشه راه عمومی دلارام- زرنج را می بندند و تا حال در این منطقه دهها نفر به قتل رسیده اند و بسیاری مأمورین دولتی، از هراس این منطقه از طریق زمینی مسافرت نمی کنند.

با اینکه بیشتر مواد مخدر از طریق دشت ها به سوی نیمروز و فراه انتقال داده می شود، اما راه عمومی نیمروز نیز یکی از این گزینه ها می باشد. عموماً قاچاقچیان خرده فروش ابتداء تریاک را به خانه های همدستان شان در دلارام آورده و جابه جا می سازند و بعد در موقع مناسب از این طریق به نیمروز انتقال داده و نا رسیده به شهر زرنج مواد مخدر در ریگستان داکو پنهان شده و بعد موتر های ارتباطی از شهر آمده و مواد مخدر را به آنسوی شهر به قریه های کنار مرز منتقل می سازند.

اسدالله خان که به اسدالله خان خلقی مشهور و از منطقه خاشرود می باشد، از مدتی به این سو به عنوان ولسوال دلارام تعیین شده و خانمش شاه گل در دور گذشته از انتسابی های رئیس جمهور در مشرانو جرگه بود. گزارشات رسیده از این منطقه حاکی از آن است که اسدالله خان از مدتها در کار مواد مخدر شرکت داشته، قاچاقچیان، مواد مخدر را به خانه او آورده و بعد به سوی نیمروز منتقل می ساختند و از این درک این ولسوال روزانه تا دو هزار دالر کمائی داشت.

اسدالله خان با این همه سود حاصله از قاچاق مواد مخدر، حدود چهار باب خانه قیمتی در شهر زرنج ساخته و پول های زیادی کمائی کرده است. اما به تاریخ اول حوت نیرو های امریکائی که از مدت ها برکار قاچاق او شک کرده بودند، طی یک عملیات برق آسا و غافلگیرانه خانه او را تلاشی کرده، به قولی ۴۰ کیلو گرام و به قول دیگر ۳۰۰ کیلو گرام تریاک را از خانه او به دست آورده، خود اسدالله ولسوال و دو فرزندش را دستگیر و با خود برده اند. اینکه نتیجه چه خواهد شد، باید در آینده دیده شود. این دستگیری نشان می دهد که وقتی ولسوال یک ولسوالی خود به این کار دست بزنند، پس از مردم دیگر چه گله و شکایتی وجود داشته می تواند و مبارزه با مواد مخدر دولت چقدر می تواند مهم باشد.

حمله بر کابل بانک:

طالبان روز جمعه تاریخ ۲۵ فبروری بر کابل بانک در جلال آباد حمله کردند که در آن ۴۰ نفر کشته و بیش از هفتاد نفر زخمی شدند. ابتداء یک انتحاری خود را در برابر دروازه این بانک منفجر کرد و طالب دیگر با کلاشینکوف وارد بانک شد و به کشتن افراد شروع کرد. فلمی که بعداً در یکی از تلویزیون ها پخش شد نشان می داد که این فاشیست، افراد را صدا کرده و یک یکی را به گلوله می بست و بعد از آنکه ۴۰ نفر کشته شدند این

جنایتکار دستگیر گردید و در تلویزیون می گفت که از کشتن مردم لذت می برد. مردم جلال آباد در اندوه عمیقی فرو رفتند.

کشتار در غازی آباد و خوگیانی :

حمله نیرو های امریکائی در ولسوالی غازی آباد ولایت کنرکه طی چهار روز ادامه داشت و در روز یکشنبه ۲۰ فبروری خاتمه یافت، به گفته والی کنر، جان ۶۴ غیر نظامی را گرفت که در آن ۲۰ زن، ۲۹ کودک و ۱۵ مرد بالغ به قتل رسیدند. اما سخنگوی نیرو های آیساف این کشتار را رد کرد. وی مدعی است که تحقیقات بعدی آنان نشان می دهد که فقط نیروهای مسلح طالبان در این منطقه حضور داشته و در حال خیز و موضعگیری بوده اند که توسط هلیکوپترها بمباران شده، آنها در فلم های مستند شان هیچ خانه و محل مسکونی را در این منطقه نیافته اند و بعد از انتقاد والی کنر، کرزی کمیسیونی را توظیف نمود تا این مسأله را ارزیابی کند، اما نیرو های اشغالگر می تواند که فلم های مونتاژ شده ای را نشان بدهند و به این خاطر مردم این فلم امریکائی را قبول نکرده باور دارند که این کار به وسیله امریکائی ها صورت گرفته است..

در این حال روز دوشنبه ۲۱ فبروری، نیروهای امریکائی حین بمباران قریه ای در ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار، جان ۶ تن از اعضای یک خانواده را گرفتند و از این بابت مردم منطقه سخت در اندوه فرو رفته، خواهان تحقیق این مسأله از سوی دولت شدند. گفته می شود که یک موشک نیرو های ناتو به این خانه اصابت کرده است.

حمله انتحاری در ولسوالی امام صاحب کنز:

روز دوشنبه، ۲۱ فبروری حمله انتحاری در ولسوالی امام صاحب ولایت کنز، بر دفتر احصائیه، ۳۱ کشته و ۳۹ زخمی به جا گذاشت که تمام آنها مردم ملکی بوده و فقط دو پولیس در این حمله زخمی شدند. مسؤولیت این عملیات را طالبان به عهده گرفتند و آمار کشته و زخمی های پولیس را چند برابر نشان دادند. اما این یکی از عملیات های کور دیگر طالبان بود که با این قساوت بر مردم ملکی انجام شد و جان این همه بی گناه را گرفت. به این صورت در این روز ها مردم افغانستان سیاه ترین و خونین ترین روز های حیات خود را به سر می برند و هیچ کس در هیچ نقطه ای از کشور احساس امنیت نمی کند.

انفجار در شهر کابل:

روز چهارشنبه، نهم فبروری انفجاری در داخل یک موتر رنجرز در جاده میوند شهر کابل رخ داد. این انفجار که علت آن تا حال مشخص نشده است، ساعت ده قبل از ظهر رخ داد. با اینکه پولیس مدعی است که در این انفجار به کسی آسیب نرسیده است، اما مردم در محل انفجار می گویند که سه پولیس در این انفجار زخمی شده اند.

پارلمان پوشالی و رئیس پوشالی:

از روزی که ولسی جرگه پوشالی تشکیل شده و مردم صحنه های خرمستی آن را مشاهده می کنند، این ولسی جرگه تا حال قادر به تعیین رئیس خود نشده است. تا حال ۴ بار عده ای خود را به این سمت نامزد می کنند، اما هر بار در دو دوری که انتخابات صورت می گیرد تا حال کسی به این ریاست دست نیافته است. در چهارمین دور داوود کلکانی که یکی از جنایتکاران گلبدینی است و شکریه بارکزی به دور دوم راه یافتند، در حالیکه در دور اول این

مرتبه عارف رحمانی یکی از جاسوسان پروپاقرص ایران از این دور حذف گردید و با اینکه شکریه بارکزی در دور اول ۶۵ رأی گرفت در دور دوم رأی وی به ۵۱ تقلیل یافت و اکثریت رأی سفید و باطل انداختند. در جریان این رأی گیری ها پول های بسیاری به مصرف رسیده است. بیشترین مقدار این پول ها در دور اول میان سیاف و قانونی صرف شد. بعد هرچند کسانی خود را کاندید کردند و چون مثل این دو جانی پول تقسیم نکردند، لذا همه رأی سفید می اندازند تا بار دیگر نوبت به همان ها و یا ممنوع آنها برسند که چاق باشند و پول فراوان توزیع نمایند. این دور باطل همچنان ادامه دارد و سرور عثمانی که یک خارنوال رشوت خور و فاسد مشهوری در فراه می باشد، اکنون ریاست موقت آن را به عهده دارد و اینجاست که به خوبی درک می کنیم که حضور انقلابیون در این نوع پارلمان چقدر احمقانه و حتی جنایتکارانه است.

اخراج کارگران از خاک ایران:

اخیراً نیرو های فاشیست پاسداران ایران دست به اخراج کارگران افغان از خاک آن کشور زده اند. تنها در ماه جدی امسال بیش از دوازده هزار کارگر افغان از طریق مرز اسلام قلعه خارج شده اند. بیشتر این کارگران را ایرانی ها زنجیر و زولانه کرده از مرز اسلام قلعه خارج می سازند. این شیوه اخیر پاسداران ایرانی است که روی دست گرفته و به این طریق به تهدید و تحقیر کارگران افغان می پردازند. اکثر کارگران این روز ها مدعی اند که پاسداران ایرانی قبل از رد مرز نمودن آنان ابتداء آنان را به شدت لت و کوب می کنند و بعد تمام پول های شان را گرفته و بعد به اسلام قلعه رد مرز می کنند. تنها در یک ماه از طریق مرز اسلام قلعه ۱۲ هزار کارگر اخراج شده در حالیکه بیش از این از طریق مرز نیمروز رد مرز می کردند. حال که زمستان سرد در جریان است و سرماییه داران ایرانی کمتر به نیروی کار ضرورت دارند، این همه کارگر را اخراج می کنند و اما وقتی بهار آغاز می گردد و ضرورت به نیروی کار دارد، بار دیگر سر مرز ها را شل می کنند تا هرچه بیشتر نیروی کار ارزان و مطیع افغان را جلب کنند.

درگیری بر سر پول اختطاف میان قومندانان طالب:

ده روز قبل عبدالجلیل رئیس اصلاحات اداری ولایت بغلان توسط گروهی از طالبان به قومندانی قاری نعیم ربوده شد و به ولسوالی نهرین این ولایت برده شد. بعد از آنکه خانواده رئیس اصلاحات اداری مبلغ پنجهزار دالر به افراد قاری نعیم پرداخت، او رها شد و بعد دو قومندان دیگر طالب به نام های ملا محمد حسن و ذاکر سمنگانی بر نیرو های قاری نعیم حمله کرده خواهان تقسیم پول اختطاف شدند که در اثر این درگیری شدید چند تن از افراد دو طرف زخمی شدند و حال این دو گروه در محل استقرار یکدیگر گشت و گذار کرده نمی توانند.

انتخابات مسخره در ولسی جرگه:

از ۲۲ روز به این سو که چهار بار برای ریاست پارلمان انتخابات صورت می گیرد و هر بار انتخابات در دو دور اجراء می شود، این ولسی جرگه مضحک تا حال قادر به تعیین رئیس خود نشده است و عده ای از اعضای این ولسی جرگه خجالت می کشند و مردم نیز با تمسخر و دهن کجی به آنان نگرسته و چون اکثریت آنان در انتخابات ولسی جرگه از اول شرکت نکرده آن را به دور انداخته بودند، در این روز ها اظهار آرامی و سبکی کرده می گویند که در خیانت شرکت در انتخابات ۲۷ سنبله که این جناوران را به ولسی جرگه فرستاده شرکت نداشته اند.

برخی از این اعضا در ابتداء با آیت و حدیث شروع می کنند و بعد از آنکه حرف های به شدت خسته کن و مسخره بر زبان می آورند، خود را نمایندگان ملت می نامند و این طویله را خانه ملت می گویند و به این صورت بیش از این خود را مسخره می کنند.

رئیس موقت این ولسی جرگه که سرور عثمانی نام دارد و از خاړنوال های کثیف و رشوت خوار بود. سالها پرچمی بود و بعد جمعیتی و تاجک گرا شد و حال گاهی در جریان بحث ها فریاد می کشد که مرا دیوانه کرده اید. چون انسان به شدت حقیر و پستی است حاضر نیست تا آخرین رمق از این چوکی دور شود، با اینکه هر روز از سوی اعضای طویله مسخره می شود، باز هم به همان کسب «شریف» خود ادامه می دهد.

تا حال این ولسی جرگه چهار بار برای تعیین رئیس انتخابات کرده است و هیچکدام نتوانسته پنجاه جمع یک را پوره کند. جالب است که شکریه بارکزی در چهارم بار کاندید ریاست بود، او در روند اول ۶۵ رأی و بعد که انتخابات میان دو فرد با آرای بلند صورت گرفت، عوض اینکه رأی او بیشتر شود به ۵۱ رأی تقلیل یافت.

قانونی و سیاف تلاش دارند تا این چوکی را ببرند. اما تا حال سیاف در جلو قرار دارد به خاطری که کرزی نیز در عقب او قرار دارد. خرید و فروش رأی چنان ادامه دارد که هر رأی در بدل چند هزار دالر به فروش می رسد. اینکه بار دیگر از میان این دو چه کسی خواهد برد، کفه رأی بیشتر به سوی سیاف می باشد.

قتل دو قومندان طالب:

در اثر درگیری میان نیرو های اشغالگر و دولت پوشالی از یکسو و طالبان از سوی دیگر ، دو قومندان طالب به نام های ملا رشید و ملا یحیی به قتل رسیدند. این درگیری صبح روز ۱۲ فیروزی در حومه شهر قلعه نو رخ داد. گرچه طالبان ادعای کشتن دو سرباز ایساف و یک سرباز دولت پوشالی را کرده اند، اما سخنگویان دولت انکار می کنند که در این درگیری تلفاتی داشته باشند. این جنگ زمانی رخ داد که این کاروان مورد حمله طالبان قرار گرفتند و در حمله متقابل نیرو های طالب چنین تلفاتی را متحمل گشتند.

سرک های کابل و شکایات مردم:

از چندی به این سو که پرچمی به نام یونس نو اندیش به ریاست شاروالی کابل رسیده است، رفقای پرچمی او در شورای شهروندان کابل و خانقاه ها برایش تبلیغات بسیاری می کردند. مخصوصاً بعد از آنکه یو اس آی دی یا اداره انکشافی امریکا برای باز سازی سرکهای کابل ۲۴۰ میلیون دالر فند داد و او چند جاده را قیرریزی کرد، تبلیغات و سرو صدای بسیاری برایش صورت گرفت. اما اینک اولین برفی که امسال در کابل سرازیر شد، بخش اعظمی از جاده های این شاروال کنده شده و مردم می گویند که این بار شاروال صاحب خاکستر هموار کرده بود. قبل از اینکه شاروال به کار سرکسازی کابل آغاز کند، تلاش کرد تا در ادارات مهم و پولساز پرچمی ها را مقرر نماید و از این بابت در شاروالی شکایاتی وجود داشت، اما حال که در کنار چنان فساد، سرکهایش هم یکی پی دیگری خاکستر می شود، مردم شدیداً اعتراض دارند و آن را از چند روز به این سو در راه ها بیان می دارند.

برفباری ها و بی خانمان ها:

با اینکه در جریان امسال اولین باریست که در کابل برف می بارد و راه سالنگ تا حدی به روی ترافیک بسته شده است، اما گزارشات رسیده از برخی ولایات چون سمنگان ، بغلان و فراه حاکی از آن است که مردم با مشکلات و

موانع بسیاری رو به رو شده اند. در فراه و سمنگان بیش از ۱۲ هموطن ما کشته شده و چند خانه ویران شده است. اما کمیته اضطرار که سالانه بیش از پنجاه میلیون دالر را به این خاطر به دست می آورد در این زمینه نه تنها کوچکترین کاری انجام نداده که حتی اطلاع کامل ندارد. از تاریخ ۱۳ فبروری به این سو که مرگ و میر هموطنان ما در اثر ریزش خانه ها شروع شده، حتی یک کمپل از سوی سره میاشت و یا کمیته اضطرار کمک نشده است. وزارت فواید عامه اخیراً اعلان کرد که راه های کابل - قندهار و ورک- بامیان را جهت پاک کاری به اجاره داده است. قیمت اجاره در بعضی جاها فی کیلومتر دوازده هزار افغانی نیز اجاره شده است، اما از چند روز به این سو که راه های بامیان کاملاً مسدود شده و راه قندهار نیمه باز است، این اجاره گران در جور آمد با وزارت فواید عامه یک بیل هم کار نکرده و با جور آمد دو طرف این پول ها به مصرف رسیده و در جیب عده ای خاصی جا گرفته اند. ساکنان این مسیر ها از چند روز به این سرو صدای زیادی در رسانه ها به راه انداخته، اما این مقامات فاسد دولت پوشالی است که خود را به کری انداخته و حاضر نیستند در برابر فاسدان خود در وزارت فواید عامه این صدا ها را بشنوند.

از سرگیری کشت تریاک:

از چند سال به این سو که کشت تریاک در افغانستان به اوج خود رسید و محصول سالانه آن تا ۸۲۰۰ تن ثبت گردید، سال گذشته این کشت یکباره به حد اقل سقوط کرد که محصول آن ۳۶۰۰ تن را در برگرفت و به این خاطر مقامات وزارت مبارزه با مواد مخدر دولت پوشالی بسیار تبلیغ می کردند که گویا این کاهش در نتیجه تلاش و کوشش این وزارت بوده است، این درحالیست که علل این کاهش به جنگهای هلمند و کاهش بی مانند قیمت تریاک مربوط می شد. در آن وقت برخی ها این دلایل را در رسانه ها گفتند و نوشتند. اما از جاییکه حاصل تریاک در افغانستان بخشی از مصارف انگلیس و امریکا را بر آورده می سازد، پس دلیلی وجود ندارد که در تولید تریاک بدون کاهش و افزایش قیمت آن تغییری به وجود آید. اما امسال که مافیا تصمیم دارد تولید تریاک افغانستان را بالا تر ببرد، یکباره در این هفته ها قیمت تریاک به ده برابر افزایش یافت و از ۶۰ دالر فی کیلو به ۶۰۰ دالر افزایش یافت و به این خاطر است که امسال در ولایات بدخشان، ننگرهار، سمنگان، بغلان، بلخ، قندهار، هلمند، ارزگان، فراه، نیمروز و بادغیس به پیمانه بسیار وسیعی کشت تریاک صورت گرفته است. اما مقامات دولتی کوشش می کنند تا این واقعیت را پت کنند، در حالیکه این امکان وجود ندارد.

شینوار ننگرهار یکی از مناطق بسیار وسیعی است که از سالها در آن کشت مواد تریاک و تولید مخدر رایج بوده است و بخش اعظم تریاک افغانستان در این جا به هیروئین مبدل می شد. سال گذشته نیرو های امریکائی و روسی به طور نمایشی بر چهار کارخانه هیروئین این منطقه عملیات کردند که سرو صدای بسیاری خلق شد. همین اکنون از سه طرف افغانستان تریاک صادر می گردد و کسی یارای جلوگیری قاچاق آن را ندارد. از طریق پاکستان ۴۰ درصد، از طریق ایران ۳۰ درصد و از طریق شمال نیز ۳۰ درصد تریاک و هیروئین افغانستان به بیرون صادر می گردد. در مرز های افغانستان ۸ راه رسمی و ۱۲۱ راه غیر قانونی وجود دارد که از آن طریق تریاک افغانستان به خارج می رود. ۶۰ درصد تریاک افغانستان در این منطقه به مصرف می رسند و سالانه پنج درصد تریاک افغانستان که چیزی حدود ۴۵ تا ۵۵ تن را در بر می گیرد مستقیماً به امریکا می رود و اینکه چقدر تریاک و هیروئین دیگر از طرق میدان های قندهار بگرام به خارج صادر می شود، آمار دقیق آنها وجود ندارد.

برای پروسس تریاک به هیروئین سالانه ۱۳ هزار تن مواد کیمیاوی وارد افغانستان می شود که بیشتر آنها از طریق پاکستان به افغانستان می آید و قومندانان نیرو های امریکائی در افغانستان از این آمار کاملاً واقف می باشند، اما بی هیچ دلیلی ظاهراً از ورود این مواد به داخل افغانستان جلوگیری نمی کنند.

با توجه به سطح کشت تریاکی که امسال در بیشتر ولایات افغانستان صورت گرفته، پیشبینی می شود که عاید امسال تریاک افغانستان به چیزی حدود شش هزار تن خواهد رسید. این را مقامات دولتی بازهم کتمان می کنند، اما واقعیت آن است که سطح کشت فوق العاده بالا رفته است.